

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

נדה-הרואה כתם		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היו עליה טיפי דמים למטה, וטיפי דמים למעלה - תולה בעליון עד כגרים.	מיתבי:									♣	♣	◇
מאי לאו - כגרים מלמטה?										♣		גט.
לא, כגרים מלמעלה.										!		גט.
נמצא עליה כגרים ועוד, ואותו עוד - רצופה בו מאכולת, ר' חנינא אומר - טמאה	איתמר: [ר' חנינא]									♣	■	◇
טהורה.	ר' ינאי:									♣	■	◇
טמאה, כי תליא - בכגרים, בכגרים ועוד - לא תליא.	רבי חנינא:									■		גט.
טהורה, הני מילי - היכא דלא רצופה בו מאכולת, אבל היכא דרצופה בו מאכולת - מוכחא מילתא דהאי ועוד דם מאכולת הוא. פש ליהד כגרים, כיון דבעלמא תליא, הכא נמי תליא.	ר' ינאי:									■		גט.
נתעסקה בכגרים, ונמצא עליה בכגרים ועוד מהו?	בעי רבי ירמיה:									^		גט.
תבעי לר' חנינא, תבעי לר' ינאי.										^		גט.
תבעי לר' חנינא - עד כאן לא קאמר ר' חנינא התם טמאה - אלא דלא נתעסקה, אבל הכא דנתעסקה - תליא?										^		גט.
או דלמא: אפילו לרבי ינאי דאמר טהורה הני מילי - היכא דרצופה בו מאכולת, אבל היכא דאין רצופה בו מאכולת - לא תליא?										^		גט.
נתעסקה באדום - אין תולה בה שחור, במועט - אין תולה בו מרובה.	תא שמע:									♣	♣	◇
היכי דמיל? לאו כי האי גוונא?										♣		גט.
לא, כגון דנתעסקה בכגרים, ונמצא עליה שני גריסין ועוד.										!		גט.
אי הכי, מאי למימרא?										♣		גט.
מהו דתימא: שקול כגרים צפור - שדי בי מצעי, זיל הכא, ליכא שיעורא, זיל הכא - ליכא שיעורא, קמ"ל.										!		גט.
נמצא עליה מין אחד - תולה בו כמה מינין.	רבא:										■	◇
נתעסקה באדום - אין תולה בו שחור	מיתבי:									♣	♣	◇
נתעסקה שאני.										!		גט.
נתעסקה במין אחד - תולה בו כמה מינין.	איכא דאמרי, אמר רבא:										■	◇
נתעסקה באדום - אין תולה בו שחור	מיתבי:									♣	♣	גט.
דאתעסקה בתרנגולת, דאית בה כמה מיני דמא.	כי קאמר רבא:									!		גט.
מעשה באשה [וכו'].												גט. <
לא אמרו חכמים את הדבר להקל, אלא להחמיר	והתניא:									♣	♣	גט.
לא להקל על דברי תורה - אלא להחמיר על דברי תורה, וכתמים עצמן דרבנן.	רבינא:									!		גט.
עד שהוא נתון.											■	גט. <
מי פליגי רבנן עליה דר"א ברבי צדוק, או לא?	איבעיא להו:									^	◇	גט.
כתם ארוך - מצטרף, טפין טפין - אין מצטרפין.	תא שמע:									■	!	גט.
מני?										^	!	גט.
אי רבי אליעזר בר' צדוק										!	!	גט.

למה לי צירוף?		ז	!							נט.
משוך כל שהוא - טמא	האמר: [רבי אליעזר בר' צדוק]	■	ז	!						נט.
אלא לאו - רבנן			!	!					◇	נט.
שמע מינה: פליגי.				!						נט.
לא, לעולם ר' אליעזר ברבי צדוק, וכי אמר רבי אליעזר ברבי צדוק - בעד, אבל בכתם - לא.				ז					◇	נט.
הלכה כרבי אליעזר ברבי צדוק.	ת"ש, דאמר רב יהודה אמר שמואל:			■	!				◇	נט.
הלכה - מכלל דפליגי, שמע מינה.				!					◇	נט.
הדרן עלך הרואה כתם									◇	

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האשה שהיא עושה צרכיה, וראתה דם. רבי מאיר אומר: אם עומדת - טמאה, ואם יושבת - טהורה.	[רבי מאיר]											■
בין כך ובין כך - טהורה.	ר' יוסי:											■
איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל, ונמצא דם על המים, רבי יוסי - מטהר	ר' יוסי:											■
מטמא, שאין דרך האיש להוציא דם, אלא שחזקת דמים מן האשה.	רבי שמעון:											■
מאי שנא עומדת - דאמרין מי רגלים הדור למקור ואייתי דם										⚡		⊖
במזנקת	שמואל:									!		⊖
מזנקת נמי, דלמא בחר דתמו מיא אתא דם?										⚡		⊖
ביושבת על שפת הספל, ומזנקת בתוך הספל, ונמצא דם בתוך הספל. דאם איתא דבחר דתמו מיא אתא - על שפת הספל איבעי ליה לאשתכוחי.	ר' אבא:									!		⊖
הלכה כר' יוסי.	שמואל, ואמרי לה אמר רב יהודה אמר שמואל:											■
הלכה כרבי יוסי.	וכן אורי ליה רבי אבא לקלא:											■
איש ואשה וכו'.												■
איש ואשה עומדין. מה לי א"ר מאיר? כי אמר רבי מאיר - בחד ספקא, אבל בספק ספקא - לא מטמא, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:											⊖
היא היא, ממאי - מדלא קתני ר' מאיר ורבי יוסי מטהרין.	ריש לקיש:											!
א"ה, השתא רבי מאיר בספק ספקא מטמא, בחד ספקא מיבעיא?												⚡
להודיעך כחו דרבי יוסי - דאפילו בחד ספקא מטהר.												!
ואדמילגי בחד ספק - להודיעך כחו דר' יוסי, ליפלגו בספק ספקא - להודיעך כחו דר' מאיר												⚡
כח דהיתרא עדיף ליה.												!
כי קאמר רבי מאיר - בחד ספקא. אבל בספק ספקא - לא אמר.	ר' יוחנן:											!
אם כן, ליתני ר"מ ור' יוסי מטהרין												⚡
אין הכי נמי, ואידי דסליק מרבי יוסי - פתח בדרבי יוסי.												!
ורבי יוסי, בחד ספקא - מטהר, בספק ספקא מיבעיא?												⚡
מהו דתימא: הני מילי - דיבעד, אבל לכתחלה - לא, קא משמע לן.												!
איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל, ונמצא דם על המים - רבי מאיר ורבי יוסי מטהרין	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■
ור' שמעון מטמא.												■
אשה יושבת, מה לי אמר רבי שמעון? כי אמר רבי שמעון - בעומדת, דדחיק לה עלמא, אבל יושבת - לא. או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:											⊖
יושבת תולה, עומדת - אינה תולה - דברי ר"מ	ת"ש, דתניא: [ר"מ]											!
בין כך ובין כך - תולה.	רבי יוסי:											!
בין כך ובין כך - אינה תולה.	ר"ש:											!
איש ואשה יושבין. מה לי א"ר שמעון? כי אמר רבי שמעון עומדת - דדחיק לה עלמא, ויושבת - דחד ספק, אבל בספק ספקא - לא אמר, או דלמא ל"ש?	איבעיא להו:											⊖
כיון דא"ר שמעון חזקת דמים מן האשה - ל"ש עומדין ולא שנא יושבין.	ת"ש:											!
השאילה חלוקה לנכרית או לנדה - הרי זו תולה בה.												■

ג' נשים שלבשו חלוק אחד, או שישבו על ספסל אחד ונמצא עליו דם - כולן טמאות.				■	ג
ישבו על ספסל של אבן, או על האיציטבא של מרחץ - רבי נחמיה מטהר, שהיה רבי נחמיה אומר: כל דבר שאינו מקבל טומאה - אינו מקבל כתמים.	[רבי נחמיה]			■	ג
בנכרית הרואה. ממאי - דומיא דנדה, מה נדה - דקחזיא, אף נכרית - דקא חזיא.	רב:			◇	ג